

Jarosław Majka

Department of Earth Sciences

Uppsala University

Villavägen 16, SE – 752 36,

Uppsala, Szwecja

THE SIXTH INTERNATIONAL CONFERENCE ON ARCTIC MARGINS, FAIRBANKS, ALASKA, USA

W dniach od 31 maja do 2 czerwca 2011 roku odbyła się kolejna, szósta już, konferencja dotycząca geologii regionów polarnych ICAM. Tym razem konferencja była zorganizowana przez University of Alaska w Fairbanks. Lokalizacja konferencji wydawała się być niezwykle atrakcyjna i pewnie dlatego organizatorzy nie mogli narzekać na małą ilość uczestników. Pod względem naukowym konferencja przebiegła niezwykle udanie. Nie można jednak tego powiedzieć o organizacji. Już sam termin konferencji pozostawiał wiele do życzenia. Bezpośrednie połączenia lotnicze między Fairbanks a Europą były dostępne od 10 czerwca, a więc tydzień po konferencji. Zważywszy na fakt, że połowa uczestników była z Europy, organizatorzy mogli dostosować termin konferencji do potrzeb komunikacyjnych Europejczyków. Nocleg zapewniono nam (w zależności od możliwości finansowych) w najlepszym hotelu w mieście lub akademikach. Miałem to szczęście, że wylądowałem w hotelu. Budynki University of Alaska, w których odbywała się konferencja, przypominają swą bryłą dobrze nam znaną socrealistyczną architekturę, aczkolwiek wewnątrz nie można im zbyt wiele zarzucić. Prezentacje podczas konferencji przebiegały sprawnie, a i poziom naukowy był dość wysoki. Niestety organizatorzy niezbyt dostosowali się do swoich gości. Wpadek było wiele i można by pisać o tym długi tekst.

Pod względem naukowym, szczególnie wartymi uwagi były referaty Karstena Piepjohna z BGR (Niemiecka Służba Geologiczna) zatytułowane „Was the northern passive continental margin of North America caused by Eureka fault tectonics? – structural observations from Ellesmere Island (Canadian Arctic)” i „Ellesmerian and Eureka deformations in the Canadian Arctic – a transect through northeast Ellesmere Island” oraz referat Thomasa Moore’a z USGS (Amerykańska Służba Geologiczna) zatytułowany „Siberian trilobites and Baltica zircons in the same rocks, Snowden Mountain, Brooks Range, Alaska”. Spośród Polaków, byłem jedynym przedstawicielem, w dodatku reprezentującym barwy Uniwersytetu w Uppsali. Moj referat (współautorzy: D.G. Gee, M. Manecki, J. Czerny) zatytułowany „Torellian Orogeny in southwestern Svalbard: the missing link between the Pearya Terrane and the Timanide Orogen?” był podsumowaniem badań geologicznych na Ziemi Wedel Jarlsberga prowadzonych od 2002 roku przez grupę geologów związanych głównie z Akademią Górniczo-Hutniczą. Z przyjemnością i nieskromnie dodam, że referat został przyjęty bardzo życzliwie. Nie zabrakło również dość kontrowersyjnych wystąpień na temat przynależności Arktyki do jednego z potężnych krajów na wschodzie, ale te należy raczej przemilczeć. Obrady były prowadzone w kilku sesjach jednocześnie i w związku z tym nie mogłem uczestniczyć we wszystkich. Nie mogłem też chociażby przeczytać abstraktów

do referatów, które pominąłem, gdyż wspomniane abstrakty do dziś nie ukazały się drukiem.

Reasumując, minusów było wiele i przyznam szczerze, że jeszcze nie uczestniczyłem w tak fatalnie zorganizowanej konferencji. Po stronie plusów należy zapisać dobry poziom naukowy oraz wspaniałą integrację wszystkich towarzyszy niedoli. Mogę zdradzić, że w moim przypadku, ta integracja już owocuje nowymi projektami badawczymi w kanadyjskiej części Arktyki. Kolejna konferencja ma się odbyć w 2015 roku w Petersburgu. Gorzej chyba nie będzie, więc serdecznie zapraszam wszystkich geologów i geofizyków do wzięcia udziału.